

Dr. Ilkei Csaba

Rendhagyó emléksorok barátomról Beck Gyuriról

A hír:

Április 8-án, 68 éves korában súlyos betegség után elhunyt **Beck György**, az „**Utólag**” nevű internetes portál szerkesztője. Lelki üdvéért május 3-án tartottak gyászmisét Budapesten a Villányi úti római katolikus templomban, másnap a badacsonytomaji temetőben helyezték örök nyugalomra.

Beck György

A „**Leleplező**” szerkesztősége nekrológiában búcsúzott el munkatársától, méltatva az internetes portál élén végzett tíz éves munkáját.

Elvadult pártküzdelmek idején értjük meg csak igazán, s kezdjük tisztelni azokat a pártunkívülieket, akik megszállott önkéntesként **csak a nemzetet**, csak az országot szolgálják. Egészségüket nem kímélve, családi életüket is alárendelve az ügynek, az anyagi ellehetetlenüléssel is dacolva. Ezek az önkéntesek a legveszélyesebbek az aktuális hatalom számára, mert megvesztegethetetlenek, befolyásolhatatlanok, hitük

Teddy csak adott

Beck György (1944-2012) barátunk, Teddy, a Leleplező c. könyvújság hűséges segítőtársa volt kezdettől fogva, ezért Szerkesztőségünk a saját tagjától búcsúzik. Teddy másfél évtizeden át naponta írásokkal, képpel és hanggal, és odaadó szeretettel segített mindannyiunknak tájékozódni, hogy nemzetünkhez okosan ragaszkodó magyarok lehessünk. „Utólag” nevű internetes honlapja, amely az elsők között volt ebben a műfajban, naponta segítette a világszerte élő és nemzetben gondolkodó magyarokat. Az Utólag nyomán magyarok tízezrei ismerték meg egymást, és váltak barátokká, erős nemzet tudattal rendelkező magyar közösséggé.

Eredetileg is informatikus mérnöknek tanult. Páratlan tudásával és tapasztalatával kész volt mindenkinek önzetlenül segíteni. Soha nem kért, csak adott. Nemzetéhez mélyen elkötelezett hazafiként állandó résztvevője volt a FIDESZ, a KDNP, valamint az egyházi és nemzeti szervezetek legkülönbözőbb rendezvényeinek. Szinte mindenütt ott volt kamerájával, hogy gyorsan és pontosan tájékoztathasson.

A Független Újságírók Szövetségének Elnöksége ezt az önzetlen munkáját ismerte el, amikor az idén március 15-én kitüntette.

Gyermekeinek is példát mutatott. Amíg ilyen magyarok lesznek, nemzetünk megmarad. Teddy, felejtethetetlen barátunk, követjük példáját. Mi is csak adni akarunk nemzetünknek.

Budapest, 2012 április 5

A Leleplező Szerkesztősége

megóvjva őket a pártok csábításától, hiába próbálkoznak pénzzel, pozícióval, megfélemlítéssel.

Sok barátja, tisztelője volt Gyurinak, de mindenképp elterő volt kettőnk kapcsolata. Nem tudok szabványos mondatokat írni róla. Mindenki **Teddynek** szólította, én **Gyurinak**. Mindenki nyilvánosan levelezett vele, én soha. Csak tanulmányokat írtam a „Cikkek, írások” rovatba, szerkesztettem az „Ügynöklisztát”, s időnként tanácsot adtam: mit tegyen fel a titkos anyagok közé, melyekhez csak azok fértek hozzá, akik ismerték a bejárat technikai kulcsát. Mindenki békésen fejtette ki neki véleményét, én nem mindig. De vitáinkat mindenkor baráti alapon bonyolítottuk le, szóban, négy szem közt. Nem akartuk a nyilvánosság elé vinni őket, annál jobban tiszteltük egymást és azt az ügyet, amit mindketten együtt szolgáltunk.

Néha korholt hiányos számítástechnikai ismereteim miatt, azért, hogy már megint nem

úgy küldöm a képaláírásokat, ahogy elvárta volna. Én pedig azt róttam fel neki, hogy időnként merev, konok, türelmetlen szerkesztő, elfogult egy párt és egy vezér mentén, ezért ellentmondást nem tűrő osztályfő-

Gyuri a felvevőgép mögött

nökként eltanácsol néhány szabadlelkű diákot, akit méltatlannul veszünk el. (Pedig nem voltak ráérő, irogató nyugdíjasok, szabadidősen fecsegő-locogó háziasszonyok, mindenhez hozzászóló csalhatatlanok, jól értesülten perlekedők.)

Fáradhatatlan napi robotos volt a haza oltárán, egy személyes stábként cipelte a felvevő berendezést, jegyzetelt, szerkesztett, technikát működtetett, szerény nyugdíjából mások anyagait röpítette fel a világhálóra, bevásárolt, orvosért szaladt, ellátta Olga Mamát 103 éves koráig. Néha tájékozatlan volt, mert a napi robot mellett nem volt ideje olvasni, utol érni a legfrissebb híreket. Ilyenkor megköszönte, ha megövtam attól, hogy örömet szerezzen ellenségeinknek. Én pedig megköszöntem, hogy soron kívül feltette írásaimat honlapjára, ha este küldtem, biztos lehettem benne, reggel már ott olvashatom a rovatban.

Fontosnak tartotta tudományos kutató munkámat, én becsültem áldozatos és értékes te-

vékenységét, s igyekeztem népszerűsíteni. Am ez utóbbit nem volt könnyű. Mert önzetlenül végtelenül szerény robotos volt, mindenféle hívság nélkül. Televíziós műsoraim végén elmondtam nézőimnek, hogy újból megnézhetik az adást az utolag.com (korábban: uto-

Beck György és Ilkei Csaba a tv-stúdióban

lag.tk) oldalán, meg is mutatam azt, ám Gyurit csak két évi győzködés után tudtam rávenni 2006-ban, hogy április 12-én este eljőjön a stúdióba egy óras élő adásba és beszéljünk életéről, munkájáról.

Drábik János révén ismerem meg, Ő hívta fel figyelmeimet Gyurira.

2006 március 28-án, egy szép tavaszi nap koradélutánján jártam nála először, a XI. kerületben, egy Vak Botyán utcai többemeletes bérház ötödik emeleti lakásában.

Akkor csak annyit tudtam róla: 62 éves, nyugdíjas, s imáron negyedik esztendeje saját elhatározásából és saját nyugdíjából egy nemzeti internetes portál szerkesztője nemcsak a hazai érdeklődők, hanem a világ magyarsága számára is. Példátlan sikerrel. Néha napi húsz ezer látogatója volt, s állandóan bővülő levele-

ző tábora. És noha nyugdíjából a lakás rezsijét, a villanyszámlát is nehezen fizette ki, sőt, eltartotta és ellátta ágyhoz kötött 98 éves nevelőanyját is, vett egy videokamerát a legszükségesebb felszereléssel, hogy járhasa az országot, ott legyen a nemzeti oldal minden általa fontosnak tartott eseményén, s arról a legrövidebb időn belül tudósítson.

Időnként igazoltatták, be-kísérték a rendőrségre, elkobozták a szerverét. De folytatta. Úgy, ahogy csak azok tudják, akiknek hittel vállalt küldetésük van.

Elismerést, pénzt, állást, kitüntetést nem várt senkitől. Nem azért csinálta. Akkor hát miért? Szabó Lórinccal válaszolt: **A semmiért az egészet kapom.** Igen, ez a meggyőződésükért szépet álmódok jutalma. Egyszer majd – talán – a nemzet megköszöni neki.

Nemzeti rendezvények elmaradhatatlan megörökítője

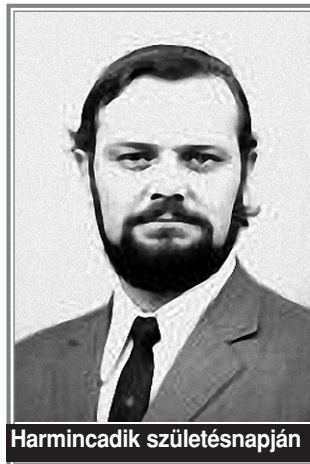
Balatonalmádiban született egy nappal karácsony előtt, 1944. december 23-án. Apja sváb származású volt, géplakatos, malomipari szerelő, aki átvette a nagyapa vegyeskereskedését.

Édesanyja szüleinek Kiskunfélegyháza volt vendéglője, ott ismerkedett meg édesapjával, aki útközben véletlenül tért be ebédelni. Malomépítő apja 1926-ban

Törökországban próbált szerencsét, de egy év múltán malária miatt haza kellett térnie. Tejbegyűjtő és feldolgozó lett. 1946-ban feljelentették, mondván: a németeknek kémkedett. Hat hónapra internálták.

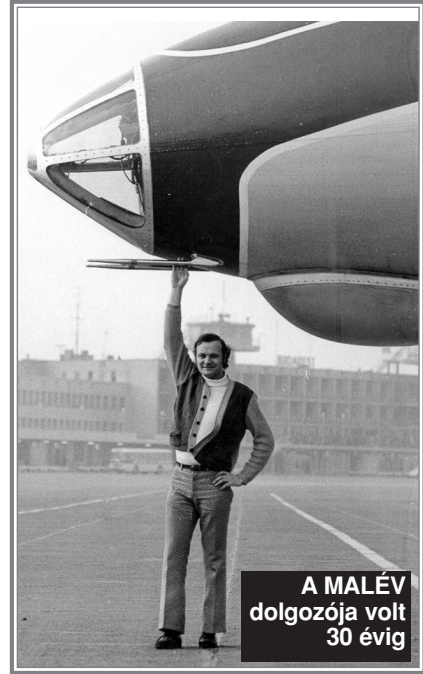
Gyuri hat éves volt, amikor szülei elváltak. Anyja elvitte az öccsét, apja segéd munkásként dolgozott hol itt, hol ott Veszprém megyében, egész héten távol volt, Gyuri egyedül maradt otthon egy Csibész nevű kувasszal az 1945 februárjában majdnem teljesen szétbombázott házban. Az általános iskolát is sokfelé végezte 1951 és 1959 között: Csopak, Zánka, Révfülöp, Badacsonytomaj. (1956-tól édesapja Badacsonytomajban a KSH üdülő gondnoka volt.) Gimnáziumba is két helyen járt 1959-63 között: Tapolcán és Balatonfüreden.

Közben voltam „hazaáru-ló” is! – mesélte egyszer. -1956

Harmincadik születésnapján

novemberében Badacsonytomaj határában álltam Csiri és Fickó nevű kutyáimmal, nézegettem, hogy jön három szovjet páncélos. Fáradtan megálltak, felültettek valamelyikre a kutyákkal

A MALÉV dolgozója volt 30 évig

együtt, így gördültek be velem a faluba. Másnap az iskolában azt mondták „hazaáru-ló” vagyok. Egyik tanárom majdnem megbuktatott érte.

A zánkai általános iskolai éveket tartotta a legszebbeknek, egy kedves tanítónő verseket dramatizált, rá osztotta a főszerepeket, sok tapsot kapott a helyi színpadon.

Az érettségi után elragadta a számítástechnika, amit vállalati gyakorlat követett: elektroműszerész és számítógép műszerész a KSH-nál, a 43-as Állami Építőipari Vállalatnál és a SZÜV-nél Pécsen 1969-ig. Közben két évig katona. 1969-ben jelentkezett a Műszaki Egyetemre. 1975-ben végezte el esti tagozaton, gyengeáramú műszerirányítás-technika és automatika szakon.

Nappal dolgozott, előbb 1971-ig a Vegyipari Termelőeszköz Kereskedelmi Vállalat számítógépközpontjában, majd a MALÉV-nél. Az utóbbinál töltötte fél életét: 30 évet. Programozó, project manager, pénzügyes.

„Kiszolgáltam 17 vezérigazgatót, 13 informatikai igazgatót. Ha valami nem ment, akkor automatikusan lecsereálték a vezért. 2000 decemberében írtam a vállalati újságba egy cikket: 'Ha én vezérigazgató lennék...' Nagy sikerem volt.

Olga Mamával

Figyelembe akartak venni a káderfejlesztési tervben is. De én inkább nyugdíjba vonultam 2001-ben.

2002 májusában nyitotta internetes portálját ezzel a mottóval: ha valamit kihagytunk elfoglaltság miatt, avagy: ami a tv-műsorokból kimaradt. Nyugdíja akkor 105 ezer forint volt, ha kifizette a 79 ezer forintnyi lakás rezsit, alig maradt valami. Pedig el kellett tartania imádott nevelőanyját, Olga Mamát, gondozásához hozzátartoztak a gyógyszerek is. Nagy szeretetben, békességben, harmóniában laktak együtt. Gyuri hatéves volt, amikor édesapja újra nősült és elvette diákkori szerelmét: **Reichardt Olgát**, akinek édesapja a bécsi Schönbrunn főkertésze volt 1910 és 1932 között.

„*Drága Csaba, mesélhetek magának gyönyörű, színes virágokról, olyanokról, melyeket sohasem látott életében?*” – kérdezte gyakorta, látogatásainkkor, s ifjúságát idézte fel varázslatosan, megszépülve, átszellemülten, amikor a Schönbrunn gyönyörűségeiről mesélt.

Ketten maradtak a lakásban, miután Gyuri 24 évi házasság után 2002-ben elvált orvos (radiológus) feleségétől. Korán kezdődtek egészségének megpróbáltatásai, 2005 novemberében szívinfarktust kapott, cukorbeteg volt, hasfali sérve újra és újra kiújult. A dohányzásról nem tudott leszokni.

Amikor először jártam nála, két gyermeke már kirepült: az 1983-ban született leánya, **Szandra** („Csumpi”)

Külkereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolát végzett, 1980-ban született fia, **András** a Műszaki Egyetemre járt, de nem fejezte be. Szandra tavaly ment férjhez és van egy bájos kislánya: Kyra Laura, aki most júniusban egy éves. András ma Angliában egy multinacionális cég megbecsült munkatársa. 2010 augusztusában nősült Badacsonytomajban, de nemzetközi volt az esküvő, mert felesége, Erika lett születésű, -édesapja szülei még lengyelek voltak, de apja már Lettországból született -, édesanyja viszont kárpátaljai magyar.

Összehoztam Gyurit jeles barátommal: **dr. Dávid Tamás** rákkutató professzorral, aki vállalta, hogy havonta szponzorálja, kifizeti a rezsit nagyobbik hányadát. Gyuri a megspórolt pénzből vett egy kamerát (Sony DCR-TRV10E-PAL Digital Handycam), boldogan futkosott vele egyik rendezvényről a másikra, most már nem kellett kölcsön kérnie rozzant szerkentyűket senkitől.

2002 április 24-én az első között alakított polgári kört „Magyar Polgári Szalon” néven, 150 taggal, ők lettek a levelező lista megnyitói.

2003 december elsején 30 társával együtt elvitték a rendőrök a Gesztenyés kertben rendezett tüntetésről. 2005 májusában a rendőrség elkobozta szervert. Az

amerikai magyarok gyűjtéséből pótolta, s lett két szervere, napi 20 ezer látogatója. A nemzeti érzelmű emberek megérezték az őszinte hangot, a belső meggyőződéssel és hittel készített műsorokat. Igaz, éjjelente jöttek a fenyegető levelek, az alpári sms-ek is. De a köldökzsinórt már senki sem tudta elvágni a Vak Bottyán utcai magányos harcos és a nagyvilág magyarsága között.

Soha semmilyen pártnak nem volt tagja. A nemzetért dolgozott, csak a nemzetért. Politikai nézeteit tekintve feltétlen Orbán-hívó volt, Viktor minden tévedését megmagyarázta és megbocsátotta. Nem úgy annak pártjával kapcsolatban. 2009. február 14-én ezt írta a levelező lista tagjainak:

„*Nemrég írtam le egy magánlevélben, de megismétlem itt is, hogy ha lenne egy csoda vegyszerem, amivel lefújhatnám a Fideszt úgy am blokk, és szín szerint megmutatná a lelkiületet, akkor a Fidesz vörösben és kéken pompázna, alig akadna közöttük narancs színű. A jelenlegi parlamentben összesen 3 emberért merném tűzbe tenni a kezem.*”

2011. február 22-én pedig mindenki olvashatta Sz. Tibornak írt sorait a pártba befurakodott ügynökökről:

„*Ejnye Tibor! Már megint pesszimista vagy. Hogyne furakodna be. Ez a feladata. Ma nem tudsz egy csoportosulást létrehozni anélkül, hogy a hálózat be ne fészkelné magát. El sem hiszed, hogy micsoda erő-*

András és Szandra

fejlesztésembe kerül, hogy a listánkat takarítsam. Akkor egy olyan nyitott szervezetbe, mint a Fidesz, hogyne lenne mocskos. De azért hídd el nekem, figyelnek. A Szőcsnek is remélem ez volt az utolsó előtti dobása. Ami az EP listát illeti, oda hadd menjenek! Az a szemétkosár. Így került oda a Deutsch Tamás is. Nagyot röhögtem, amikor megtudtam, hogy mekkora húzása volt ez. Viktornak. Ennél már csak a Schmitt Palit tette szében hidegre. Én meg azon néztem egy nagyot, amikor felfedeztem a Qurcsány évertékelőjén a közönség között Jankovich Marcellt. Nyeltem egy jókorát.

Múlt feltáró állambiztonsági tanulmányaim állításaiban sohasem kételkedtem. Pedig nagy csalódásokat okoztam Neki. Például 2010. májusában, amikor lelepleztem a hazai hungarista, nemzeti szocialista mozgalom meghatározó alakját: Tudós Takács János teológust, filozófust, lapszerkesztőt, aki „Sándor József” fedőnéven 24 éven át (1966-1990) szolgálta a politikai rendőrséget. Gyuri tanítómestereként tisztelte, teljesen megbízott benne, Ő írta a nekrológiát. 2010. május 5-i levelében ez olvasható: „*Kedves Csaba! Most nagyon megdöbbenettél. Ha nem Te mondd, kiröhögöm az illetőt. Íme a hozzá írt nekrológom, amit már elküldtem, mielőtt kinyitottam volna leveled.*” 2011 júliusában egyik unokatestvérét dr. H.T.-t fedezte fel egy ügynöklistán, B.F.-el együtt, akiről szép filmet készített barátja, ő pedig a film vágója volt. Nem ennyire, de azért meglepődött Gyuri, amikor szintén tőlem értesült először arról, hogy Kiszely István negyven éven át az egyházi és kulturális elhárítás egyik legsikeresebb és egyik legmegtévesztőbb ügynöke volt, aki még saját családtagjairól is jelentett. Gyuri kendőzetlenül megírta kritikáját a DUNA TV vezérigazgatójának is: az intézmény tele van volt buságokkal.

Amint már említettem, honlapjának levelező listás tár-

saságát szigorú osztályfőnök-ként terelgette. 2010. március 28-án egy, a barátját tagfelvételre ajánló levelezőnek: T. Sándornak – egyebek között – ezt válaszolta:

„...csak még annyit árulj el neki, hogy a határon kívül rekedt nemzetestvéreinket mi nem nevezzük kisebbségnek, hanem erdélyi-, délvidéki-, felvidéki- és kárpátaljai testvéreinknek. És ha ő úgy látja, hogy nálunk Győzike-Fekete Pákó királyság van, akkor ő sajnos csak a TelAviv3-at nézi. Erről sürgősen szokjon le, mert olyan lesz, mint ez a két díszpinty. Akkor inkább ne nézzen semmit, az is hasznosabb lehet számára.”

Amikor pedig három harcos hölgy egymást sértegetve, minősítgetve egymásnak esik, s az egyik már „gyertyatartással” is megvádolja a másikat, Gyuri nyomban közbeszól:

„Na gyerekek, itt az ideje abbahagyni ezt a köpködősdit. Lassan átmegy ez a lista a Mónika show-ba. Azt meg nagyon nem szeretném. Hiába, ha három nő van, akkor előbb-utóbb egymásnak esnek. Ha még egy levél jön ebben a témában, valaki kényszerpihenőre megy. Inkább szorítsatok a vasárnapért (a választás napja, - a szerk. megj.). Ez javaslat volt a marakodás helyett! (2010. április 22.)

Fiának esküvője (2010. augusztus 28., Badacsonytomaj) előtt eljön hozzám „vidékre”, - autója sose volt -, hogy elkérje fényképezőgépet, mert szerinte az enyém a legjobb a barátaié közül. Szívesen adom Neki, hosszan beszélgetünk otthonban bizalmasan, de cserében megfogadtatom vele, hogy most már nincs halasztás, szeptemberben bemegy a kórházba és összevarratja a hasfalát, mert iszonyúan kítüremkedett a sérve. Látszólag beleegyezik. Lezajlik az esküvő, visszahozza a gépet, dicséri, öröm volt vele

dolgozni, s mutatja, milyen nagyszerű képeket csinált.

Ismét megállapodunk, hogy akkor most a kórház következik. Eltelik egy hónap, s szeptember 29-én a következőket írja e-mailjében:

„Ami a műtétet illeti, nem

Menye, Erika a badacsonyi esküvőn

olyan egyszerű összehozni, mert a sebészek csak akkor vállalnak, ha a diabetológia előtte beállítja a cukromat. Az egy hét. Utána mehetnek a sebészetre, ami 2 naptól egy hétig tart, attól függően, hogy van-e komplikáció. És az mindig van, mert például a múltkori rekonstrukciónál is 2 nap után belázasodtam, lévén az egyik kanul elzáródott és ki kellett fakasztani. A gyerekeim pedig minden második héten Amszterdamban vannak továbbképzésen.” Azt válaszoltam Neki: „Húzd-vonod ezt az ügyet, pedig a lányok mennyivel jobban szeretik az izmos, kockázott hasfalat...”

Cserébe – később – küldött egy viccet: „Öt sebész vitatkozik, kik a legjobb páciensek.

Az első azt mondja: a legjobb betegek a könyvelők, bennük minden meg van számozva.

A második sebész szerint a legjobb betegek a villanyszerek, bennük minden szinkódolt.

A harmadik sebész azt mondja, hogy a legjobb a könyvtárosok, bennük minden betűrendben van.

A negyedik vitatkozik: a legjobb betegek a szerelők, megértik, ha a végén néhány alkatrész megmarad, vagy ha a munka tovább tart a vártnál.

Az ötödik mindet letorkollja: a legjobb betegek a politikusok, mert zsigertelenek, töketlenek, gerinctelenek, ezen kívül a fejük és a seggük szabadon felcserélhető.”

2007. januárjában meglátogat a „vidéki” kórházban. Elrévül a rákműtétem utáni állapottól. Csövek lógnak ki belőlem, az ágy melletti vödörök tele véres folyadékkal. „Inkább ne ébredjek fel egyszer reggel, de ettől a betegségemtől óvjon meg az én Istenem engem.” Mikor megtudja, hogy besugárzást is kapok, felhív telefonon: „Jól meggondoltad ezt? Sikeres sebészi beavatkozás után Te kéred a besugárzást? Öngyilkos akarsz lenni?”

2008. november 11-én lelkesen arról számol be, hogy tud már mindent a rákról. Elment Dávid Tamás olasz vendégé-

Munkasztal mellett

nek: **Dr. Tullio Simoncininek** az előadására, amit videon is rögzített. „Ő nagyszerű eredményeket ért el egy egyszerű kérdés – nevezetesen, hogy „Mi a rák?” – megválaszolásában.

Erre a kérdésre a világon még senki sem adott egyértelmű választ Simoncinin kívüül. Ha erre megvan a válasz, akkor abból adódik a terápia is. Milyen színű a rák? Ha azt mondják, hogy fehér, akkor alátámasztják Simoncini elméletét.” – írta Gyuri.

2010. november 3-án rám mordul: ne szívassam őt hasfali sérvének megoperálásával, inkább küldjem úgy kézirataim képaláírásait, ahogy technikailag már százszor elmagyarázta, mert azt gondolja: most már szándékosan bosszantom. Nincs és nem is lesz ideje a műtetre, mert a süket diabetológusok és a sebészek nem tudnak úgy időpontot egyeztetni, hogy azt szinkronba tudja hozni munkájával, ami két dologból áll: utolag + Olga Mama. „...tegnap TF-esték voltak, holnap Drábik előadása, újra kell töltenem az aksikat, be kéne fizetni a csekket, megetetni Anyukámat, kiváltani a gyógyszerét...”

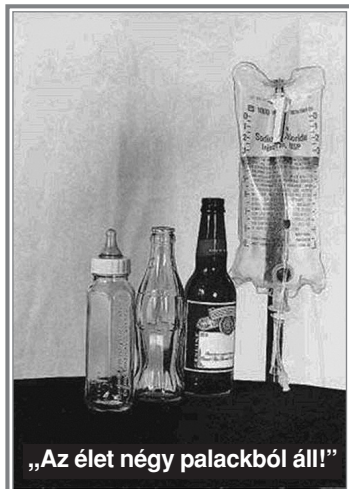
2011. január 6. Napok óta nem látható, nem olvasható az utolag.com oldala. Gyuri a tehetetlenség és a kiszolgáltatottság magyarázatát adja:

„Kedves Csaba! Sajnos tehetetlen vagyok, mert a polcbérlő vitatkozik a szolgáltatóval, aki a szerverparkban egy egész polcot bérel. Ezen a polcon van a mi két szerverünk is, amit viszont az ismerősöm bérel ettől a polcbérlőtől. Én csak kulcslancs vagyok az ismerősöm hátán, és így semmilyen ráhatásom nincs az eseményekre. Ami még tetézi a bajt, hogy az ismerősöm minden telet Thaiföldön tölt, és az időeltolódás miatt nehezen tud be-

szélni ezzel a polcbérlővel. Sajnos nem tudok egyebet, mint várni és remélni, hogy az események jóra fordulnak. Sajnálom, üdvözöllek, ismételtlen Boldog Újévet kívánva! Gyuri.”

2011. május 20-án telefonon rossz közérzetére panaszkodik, s azt mondja egy percen belül elküldi nekem interneten : mi-ből áll az Élet szimbolikusan? És jön az illusztráció: „Az Élet négy palackból áll! Ime tessék csak nézni.

2011. december 3. „Van egy rossz hírem. Olga Mami tegnap reggel már nem ébredt fel!” Alig tudok lelket verni Belé. Neki a mostohaanya többet je-

A fene egye meg!
Már a negyediknél tartok !?

lentett, mint az édesanya.

2012. február 2. „A szöveta-tani vizsgálat daganatot állapít-tott meg a gyomromban. A CT szerint szóródás látható a kör-nyező nyirokcsomókban. Most küldöm a leleteimet Dávid prof-fesszornak. Fáradékony va-gyok, negyed intenzitással dolgo-zom, fél-háromnegyed órányi fönt lét után le kell feküdnöm.” Nyomban riadóztatom Dávid Tamás barátomat.

2012. február 16. András fia értesít. „Ma délelőtt 11 óra-kor megműtötték a Kútvölgyi úti Kórházban. A daganat sajnos majd három ökölnyi méretű.. Annyira behálózza a gyomor al-só részét, a környező szerveket, sőt még az egyik fő véreret, hogy nem tudják eltávolítani. A sebész professzor szerint ez a daganat már megvan vagy két éve, ráadásul az áttétek száma is jelentős. Nehezen találtunk orvost, aki hajlandó volt meg-műteni, mert az állapota (cu-korbetegség, vérzékenység, sár-gaság, prosztata nagybőgdás)

miatt több orvos nem volt haj-landó elvégezni a műtétet...Az operáló sebész szerint az előze-tes leletek és felvételek alapján úgy gondolták, hogy nem fog-nak tudni még ennyit sem tenni érte, mint amennyit most tettek, s ott marad a műtőasztalon. A professzor úr szerint a követke-ző 9 napban fog kiderülni, hogy a gyomorhoz varrt vékonybél kitart-e, mert a rákos szövetek nem erősek és félő, hogy elen-ged a varrás. Ha kitart az áthidalás, akkor hat hóna-pot adnak neki. Édesapám pedig azt mondja: ez az idő meg pontosan elég a Dávid Professzor kúrájához, a gyógyulásához. Holnap utazom le Lébénybe Dávid professzor úrhoz, hogy megbeszéljük a személyre szabott kezelését.”

Innentől kezdve tudom az elkerülhetlent, de nem akarok beletörődni. Javasolom két kollégámnak, hogy az az újságíró szövetsé-g, amelynek tagjai, adjon valamilyen kitüntetés-t Gyurinak roppant áldozatos és értékes életművéért. Mert Orbánéknak úgysem jut eszük-be. Ők szeretnek használni, az-tán elfelejteni és eldobni embe-reket.

Szinte naponta váltok levelet Dávid Tamás professzorral, aki 29 éves rákkutatásának leg-jobb módszereit alkalmazza Gyuri esetére szabva: „ CoD Tea és CoD Vital Plus, CoD Orthomolekuláris Rák-Terápia rendszer, évezredes tradicioná-lis terápia tudományosan igaz-olva; méregtelenítés, immu-erősítés, gyulladásgátlás, apop-tózis indukció, stb.” Sűrűn jár hozzá a nővér, a professzor uta-sításai szerint – egyebek között – napi mega dózisban kapja a „C”-vitamint: 75.000. milli-grammot intravénásan egy óra alatt. Megkapom a nővér jelen-téseinek másolatát. Aztán Tamás felkiáltójeles üzeneteit: „Csaba! A Gyuri dohányzik! Ez életveszélyes az ő állapotában. Rád hallgat, kérlek, beszélj ve-le, mert így esélye sincs a fel-épülésre.”

Március 4-én lakásán átad-ják neki az újságíró elismerés ezüst fokozatát. Szerettem vol-na ott lenni, fényképezni, de csak aznap értesítenek, s én a világ végén vagyok. Gyuri kite-szi a kitüntetését a honlapjára, s

birtokomba. A Santa Domingóban megjelenő Listin Diario a minap arról számolt be, hogy egy braziliai ferences testvér, bizonyos Fray Romano felfedezte a rák ellenszerét. Egyébként az érdekes férfiú a

UTÓLAG
avagy
ami a TV
műsorokon
kívül is
történt

A kinek hangja van ORGONISON, mire tartogatja (Király László: Dózsa 1514)

Belépés

Az utolag.com
oldala

<http://tdyweb.wbteam.com> www.utolag.tk

főle írja: „Dr Ilkei Csaba javas-latára...”

Március 20-án keserű levelet kapok Tőle: „... nekem sáros egy kicsit a dolog. A papíron ezüst szerepel, a dobozban pe-dig egy bronz medál van, a ké-

Dr. Dávid Tamás professzor

pen is jól látható. Azon kívül te-telefonált az elnök asszony, hogy azonnal vegyem le a neved, mert nem vagy és soha nem is voltál a szövetség tagja. Szóval necces a dolog. Szeretettel és barátsággal: Gyuri!” Kortörténeti állapotrajz, külön kórlap kéne hozzá.

Március 26-án a levelező kör egyik legaktívabb tagja: J. Z. elküldi a rák ellenszerét Gyurinak.

„Az alábbi szöveg egy brazi-liai ismerősöm révén került a

beléni (Brazília) szeminárium professzora... A gyógyító szer jótékony hatása már az első hé-ten megmutatkozik, s mivel már eddig is nagyon sok ember egészségét visszaadta, receptjét Romano testvér felrakta a vi-lághálóra.

- Íme a recept. Hozzávalók:
- fél vagy egy kilogramm vi-rágméz
 - két nagy, vagy három ki-sebb levél Aloe Vera
 - három evőkanál konyak, whisky vagy pálinka.

A készítmény egyetlen mel-lékhatásaként piros foltok je-lenhetnek meg a bőrön, de ezek teljesen veszélytelenek.”

Gyuri kissé ingerült válasza beteggyárolól ez volt:

„Zolikám!
Ezt most kapom meg ötöd-ször tőled. Gondolod, ha elég-szer elküldöd, akkor meg is ta-nulom?”

Üdv.: Teddy”

Március 24. H. Éva nővér je-lenti Dávid professzornak:

„Gyenge, erőtlén, rossz ke-délyű, keveset beszél. Alsó vég-tagjain az ödéma rosszabod-dott. Infúzió, Konakion, 75.000. mg. C-vit., Panangin. Kardiológus és belgyógyász szakorvossal konzultálva.”

A professzor hasi ultrahan-got kér és nyomatékosan figyel-meztet a dohányzás követke-zményeire.

Jónyer István asztalitenisz világbajnok barátjával

Április 6. *„Kedves Gyuri! Áldott Húsvéti Ünnepeket kívánok javuló egészségben, töretlen hittel! Barátsággal: Csaba.”*

„Én is Neked! Gyuri.”

Április 8. 10:47

„Teddy az éjjel eltávozott

fényképezem, ugyanazzal a géppel, melyet Ő is kedvelt, s elkért fia esküvőjére. Hol van az a nyár, mily messzinek tűnik, pedig csak két éve volt.

A templomban 55 év után összetalálkozom gyerekkori játszótársammal N. Margóval.

készített képriportomat. Még este olvashatom Margó választ:

„Kedves Csaba!

Köszönöm szépen a küldött fényképeket. Szomorú szívvel jöttem haza a templomból tegnap, mert azt hittem, hogy nagyon sokan leszünk. Hiszen oly sokan látogattuk Teddy oldalát, hogy nem is gondoltam arra, hogy más nem érzi úgy, hogy ide el kell jönnie. Már megint csalódtam.

Szeretettel üdvözöllek:

Margó.”

Fájdalmas. Utólag. Milyen színű a rák? Dr. Tullio Simoncini tudja: fehér. S akkor

de tudjuk: a Kék Madár már nem felénk száll.

Az életben a legfájdalmasabb szó az, hogy: késő. Valami visszahozhatatlanul elmúlt, többé már sohasem teheted meg azt, amit valaha megtehetted volna. Bizony, a Kék Madár nem felénk száll, a csodák nem ránk várnak. Mégsem akarunk

Gyászmise a Villányi úti rk. templomban

közülünk. András.

Május 3. A Villányi úti római katolikus templomban Gyuri lelki üdvéért tartott gyászmisén meghatódva és némi nyugtalansággal gondolok Rá. Sokat

Kiderült: Gyuri honlapjának állandó látogatója. Nem ismerte személyesen, de meg akarta adni Neki a tiszteletet.

Május 4. Elküldöm Andrásnak és Margónak tegnap

Drábik János emlékezett meg Teddyről

tudja a terápiát is. Mint ahogy bizonyos Fray Romano ferences testvér is tudja a biztos receptet odaát Braziliában. Csak

beletörődni abba, hogy csak ennyi volt és kész a leltár. Még el kéne jutni valahova, még hinni kéne, hogy történik velünk

Gyurinak mélyfekete színű a föld Badacsony bazaltszikkai alatt. Mi, akik itt maradtunk, még felnézhetünk a kék égre,

valami, ami különb és felemelőbb, mint annyi más megelőző.

Dr. Ilkei Csaba